

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Snæfellsness- og Hnappadalssýslu hefur samið **100**
og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaga, nr. 12 31. maí **17. júlí**
1927, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut
eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 7 frá 6. jan. 1948 fyrir
Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, um fjallskil o. fl.

Landbúnaðarráðuneytið, 17. júlí 1956.

Steingrímur Steinþórsson.

Árni G. Eylands.

AUGLÝSING

101

18. júlí

um breyting á erindisbréfi fyrir fiskmatsmenn, nr. 141 13. marz 1950.

11. gr. erindisbréfsins orðist svo:

Fiskimatsmenn þeir, sem 10. gr. fjallar um, fá ákveðið kaup um hverja klukku-
stund fyrir vinnu sína. Sé það miðað við almennt verkkaup, sem um er samið milli
atvinnurekenda og verkamanna í þeim bæ eða héraði, sem fiskimatmaður er bú-
settur í, eða það kaup, sem kann að verða lögboðið, að viðbætti 50% uppbót á hin
almennu vinnulaun á hverjum tíma. Þetta kaup fá þeir fyrir alla vinnu við fiskmat,
hvort sem það er fyrir flokkun fisksins, umsjón með vigtun hans, útskipun, hleðslu
eða annað.

Breyting þessi öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 18. júlí 1956.

Ólafur Thors.

Gunnlaugur E. Briem.

REGLUGERÐ

102

20. júlí

um löggæzlu á almennum skemmtisamkomum í Skagafirði.

1. gr.

Almennar samkomur má ekki halda á samkomustöðum í Skagafjarðarhéraði
(sveitum né kaupstöðum), nema að fengnu leyfi sýslumanns Skagafjarðarsýslu eða
bæjarfógeta Sauðárkróks. Skal hann jafnframt ákveða hvort löggæzla skuli vera á
skemmtisamkomunni. Forstöðumenn slíkra skemmtisamkvæma skulu sækja um leyfi
til skemmtanahalds eigi síðar en 4 dögum áður en halda skal.

2. gr.

Dómsmálaráðherra getur, að fengnum tillögum sýslumanns, löggilt einstaka
löggæzlumenn, er skulu hafa eftirlit með skemmtunum, hver á sínu löggæzlusvæði.
En löggæzlusvæðin eru þessi:

1. Holts-, Haganes- og Fellshreppar.
2. Hofss-, Hofsóss-, Hóla-, Viðvíkur- og Akra-hreppar.
3. Lýtingsstaða-, Seylu-, Staðar-, Rípur-, Skarðs- og Skefilsstaðahreppar.
4. Sauðárkrókskaupstaður.

102 Löggæzlumenn skulu, er þeir hafa fengið tilkynningu frá sýslumanni (eða bæj-
20. júlí arfógeta) um að skemmtun með löggæzlu hafi verið leyfð á þeirra löggæzlusvæði, mæta á skemmtistaðnum, er skemmtun á að hefjast og dvelja þar þangað til henni er lokið og mega þeir eigi fara af staðnum fyrr en húsum þeim, er skemmtun var haldin í, hefur verið lokað. Ef löggæzlumaður hefur forföll, svo að hann eigi getur mætt á skemmtun, er honum heimilt að fá annan til að annast löggæzlustarfið. Löggæzlumanni til aðstoðar á hverju löggæzlusvæði, skulu tveir menn löggiltir vera, og getur hann kvatt þá til að mæta sér til aðstoðar, er hann telur þess þörf. Þeir einir geta verið löggæzlumenn, hvort heldur aðalmenn eða aðstoðarmenn, er fengið hafa fræðslu og þjálfun til starfsins.

3. gr.

Löggæzlumenn skulu halda uppi reglu á skemmtunum, er þeir hafa eftirlit með, og er þeim heimilt að flytja burtu af skemmtistaðnum þá menn, er óspektum valda. Auk aðstoðarmanna sinna hinna löggiltu geta þeir kvatt sér til aðstoðar við að halda uppi reglu, forstöðumann skemmtunarinnar og þjónustumenn hans og aðra borgara. Ef löggæzlumanni virðist ölvun á dansskemmtun ætli að verða lítt þolandi, er honum heimilt að slíta samkomunni, og er þá öllum samkomugestum skylt að fara út úr húsum þeim, sem skemmtunin er haldin í, og skal þeim húsum lokað. Leiki rökstuddur grunur á, að áfengi sé selt úr bifreiðum á staðnum eða á annan hátt, eða í nánd við staðinn, er löggæzlumanni og aðstoðarmönnum hans heimilt að leita áfengis í bifreiðum þeim, og rannsaka svo sem nauðsyn krefur.

Að lokinni skemmtun skal löggæzlumaður, ef hann telur sig sakir ölaði manna eigi hafa getað haldið uppi fullkominni reglu á skemmtuninni, gefa sýslumanni skriflega skýrslu um starf sitt. Skal hann tilgreina nöfn þeirra manna, er verið hafa ölvaðir á skemmtuninni, og sem eigi hafa hlýtt fyrir mælum hans. Skal hann lýsa ölvun þeirra, tilsvörum, háreysti og handalögmálum, er kunna að hafa orðið.

4. gr.

Sýslumaður (bæjarfógeti eftir atvikum) gefur út erindisbréf handa löggæzlumönnum. Skulu þar settar reglur um, hvernig þeir skuli haga störfum sínum. Löggæzlumönnum öllum skal láta ókeypis í té einkennisbúninga og einkennishúfur.

Séu gerð spjöll á einkafatnaði löggæzlumanna eða aðstoðarmanna hans, er þeir sinna lögreglustörfum, skal ríkissjóður bæta þann skaða, ef hann eigi fæst bættur á annan hátt. Ríkissjóður annist slysatryggingu allra þessara löggæzlumanna.

5. gr.

Löggæzlumönnum skal greiða þóknun fyrir starf þeirra, kr. 400.00 fyrir skemmtun hverja, er þeir hafa eftirlit með. Aðstoðarmönnum þeirra skal greiða kr. 300.00 fyrir hverja skemmtun. Þeim skal öllum greiddur ferðakostnaður að og frá skemmtistað, eftir samkomulagi eða eftir reikningi. Þó skal Sauðárkrókskaupstað heimilt að greiða löggæzlumönnum þar kaup samkvæmt gildandi kauptaxta.

6. gr.

Sýslumaður skal ár hvert á tímabilinu frá 15. maí til 15. júní kalla forstöðumenn samkomustaða Skagafjarðar á fund á Sauðárkróki. Á fundi þeim skal rætt um, á hvern hátt þess verði bezt gætt, að skemmtanir þær, er haldnar verða í héraðinu á því ári, fari sómasamlega fram. Á fundi þessum skulu og löggæzlumenn mæta.

7. gr.

Ef fundarmenn á fundi þeim, er greinir frá í 6. gr., verða sammála um að nauðsyn beri til að setja reglur um útilokun þeirra manna, er sannir hafa orðið að sök

að valda spjöllum á samkomum, frá því að sækja dansskemmtanir í héraðinu, skulu 102 forstöðumenn samkomustaða, þeir er fundinn sækja, tilnefna tvo úr sínum hópi með 20. júlí fullu umboði, er ákveða skulu með sýslumanni, hverjum þeirra manna, er löggæzlumenn hafa í skýrslum sínum tilgreint að hafi hegðað sér ósæmilega á skemmtunum, skuli bannaður aðgangur að dansskemmtunum innan héraðs, og um hve langan tíma.

8. gr.

Þá skal sýslumaður, er honum hefur borizt skýrsla löggæzlumanns samkvæmt 3. gr., kveðja þá tvo menn úr hópi forstöðumanna samkomustaða, er um ræðir í 5. gr., á fund, og skal hann þá ásamt þeim, eftir að þeir hafa kynnt sér skýrslu eftirlitsmanna og skýrslur fyrir sakadómi, ef fyrir hendi eru, ákveða, hvort mönnum þeim, er löggæzlumaður telur, að hafi hefðað sér ósæmilega á skemmtun, skuli bannaður aðgangur að dansskemmtunum innan héraðsins, og um hve langan tíma bannið skuli gilda. Bann nefndarinnar skal tilkynnt skriflega öllum forstöðumönnum samkomustaða í héraðinu, löggæzlumönnum öllum, svo og manni þeim, er banninu er beint gegn. Á meðan bannið gildir, ber forstöðumönnum samkomustaða og þjónustuliði þeirra að vera samhent löggæzlumönnum um það, að synja þeim mönnum, sem banni er beint gegn, um aðgang að skemmtunum þeim, sem haldnar eru, og það jafnt þótt þeir séu eigi undir áhrifum áfengis, er þeir æskja aðgangs.

9. gr.

Kostnaður sá, er leiðir af framkvæmd reglugerðar þessarar, greiðist að $\frac{3}{4}$ úr ríkissjóði en að $\frac{1}{4}$ úr sýslusjóði (eftir atvikum úr bæjarsjóði), að því er laun aðalöggæzlumanna snertir. En laun aðstoðarmanna greiði aðili sá, er skemmtun heldur, að hálfu, en ríkissjóður að hálfu. Ríkissjóður kostar að öllu leyti einkennisbúninga löggæzlumanna, einkennishúfur og merki, svo og fræðslu löggæzlumanna og aðstoðarmanna þeirra. Þá einnig ferðakostnað allan samkvæmt 5. gr.

Haldi utanhéraðsmaður eða félag dansskemmtun á samkomustað innan héraðs, getur sýslumaður (bæjarfógeti) krafizt þess, að sá aðili greiði hluta sýslusjóðs (bæjarsjóðs) af kostnaði við eftirlitið með skemmtuninni. Og getur sýslumaður (bæjarfógeti) sett það sem skilyrði fyrir skemmtanaleyfi.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 11. gr. laga nr. 50/1940, um lögreglumenn, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað.

Dómsmálaráðuneytið, 20. júlí 1956.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.